

GAZETA POLSKA

Prenumerata w miejscu miesięcznie złp. 4 Kwartalnie złp. 10
exemplarz gr. 6.

№ 216.

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 18 kwartalnie

w Warszawie dnia 8 Sierpnia 1827 roku, we Srodę.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

z Hamburga dnia 27 Lipca.

ZBOŻE. Ponieważ w tych dniach kupiono dosyć pszenicy na konsumpcję i na chleb dla okrętów, a dowóz był szczupły, cena jej przeto trzyma się bez względu na to, że odbył jest ograniczony. Gdańska, elbląska i królewiecka po 75 do 95 tal., pomorska, rostowska i wismarska po 67 do 72 tal., anhaltska biała 70 do 85 tal., szlaska 70 do 80 tal., magdeburgska 66 do 75 tal. — Zyta prócz trochę pruskiego mało dowieziono; ale że tylko ze stratą sprzedać go można, wszystkie przeto idzie na składy. Z resztą sprzedano go z dawnych składów po cenach jakie są, nie mało: gdańskie, elbląskie i królewieckie 65 do 70 tal., rostokskie i wismarskie 60 do 62 tal., meklemburgskie 56 do 60 tal., holsztyńskie 54 do 64 tal., duńskie 50 do 60 tal., archangelskie, rygskie, libawskie i petersburskie 64 do 72 tal. — *Iżczmienia* kupiono dosyć na miejscową konsumpcję i na wystanie; magdeburgski i z marchji 41 do 46 tal., meklemburgski i holsztyński 40 do 45 tal. — *Owsa* mało widać na targu, a w pięknym i w zdrowym ziarnie kupują i płacą chętnie po kilka talarów drożej na zamówienia (ordre) z Anglii. Górzysty 48 do 68 tal., meklemburgski 46 do 60 tal., holsztyński 48 do 56 tal., pomorski 60 do 65 tal. — *Tatarka* 62 do 64 tal. — *Groch* 80 do 85 tal. — *Fasola* drobna i większa 75 do 85 tal.

z Gdańska dnia 2 Sierpnia.

Od czasu jak względem zboża parlament angielski nową wydał ustawę, nastąpiła w handlu zbożowym znaczna stagnacja i rzadki jest spekulant któryby skupował nawet za zniżoną cenę. W skutku tego większą część przywiezionego zboża składają w spichrzach, gdyż właściciele nie mogą wiele sprzedać. W takich okolicznościach zmniejsza się przywóz szczególnie pszenicy, której mianowicie w dobrym gatunku bardzo małe są zapasy, gdyż niemal wszystkie dawniejsze wyprowadzono do Anglii. Pszenicy prawdziwie pięknej, jest na składach zaledwie 500 łasztów, dlatego też właściciele z nią się drożą. Stariej pszenicy w dobrym gatunku jest na składach blisko 10,000 łasztów, a w pośledniejszym gatunku blisko 3,000 łasztów. Wszyscy spekulanci oczekiwali w przeszłym tygodniu wypadku żniw, ale jest nadzieja, że nawet najpomyślniejsze żniwa nie wiele zmniejszą ceny pszenicy, gdyte przeciwnie znacznie się podniosą, jeśli żniwa źle wypadną. Zyta dosyć biorą do Holandji, ale zamiast 15,000 ł: których się z Polski na wiosnę spo-

dziewano, nie przywiozą zapewne więcej jak 3,000 łasztów; jakoż zapasy tego ziarna będą bardzo małe.

Od 27 Lipca do 2 Sierpnia włącznie sprzedano w Gdańsku zboża polskiego. Dnia 31.—29 łasztów żyta, 123 funt. po 160 fl. Dnia 1 Sierpnia 23 1/2 ł. pszenicy 123 funt. po 213 fl. Dnia 2 13 1/2 ł. psz: 131 f. od 265 do 270 fl.

Od 25 Lipca do 1 Sierpnia przeprowadzali przez Toruń płodów polskich, następujący szyprowie: Dnia 25 Lipca Breitman 30 sztuk drzewa okrągłego i 68 kóp żerdzi dębowych. — Dnia 26 Dzikowski 1,220 sztuk dzewa okrągłego; Skiba, 40 buntów konopi, 28 beczek oleju konopnego i 4 bal przędzy. W następnych dniach nie nieprzeprowadzono.

Kursa wexlowe za granicą.

w Petersburgu dnia 15 Lipca v. s.

Amsterdam na 65 dni (i na 3 mies.) za 1 rub. as. 51 3/4 cent. — Hamburg na 65 dni za 1 rub. as. 9 17/32 do 9 1/2 szel. bco; — na 3 mies. 9 9/16 do 9 17/32 Sz: b. — Londyn na 3 mies. za 1 rub. as. 10 15/32 do 10 7/16 den. — Paryż na 3 mies. za 1 rub. as. 110 do 109 1/2 cent.

z Amsterdamu dnia 28 Lipca.

Paryż na 2 m: 56 3/8 gr. za 3 franki. — Hamburg na 2 m. 34 7/8 styw: bco, za 2 mrk. bco. — Wiedeń na 6 tyg: 35 3/16 styw. za 1 tal: czyli 1 i pół fl. w 20 X. — Augsburg dito, za 35 11/16. — Frankfort nad M. na 6 tyg: 35 13/16. — Petersburg na 2 m: 10 1/16 styw. za 1 ru. as.

w Hamburg dnia 31 Lipca

Amsterdam na 2 mce: za 106 1/4 fl. hol. 120 Mrk. Londyn na 2 mce. 36 szel. 8 1/2 den: vlms: 1 funt: szt: — Paryż na 2 mce za 187 frank: 100 Mrk: bco. Petersburg na 2 mce: 9 1/4 szel. za 1 rub: as. —

w Gdańsku dnia 2 Sierpnia.

Londyn na 3 mce 205 sr. gr. za 1 funt szt. — Hamburg na 10 tyg. 45 sr. gr. za 3 mrk. bco — Berlin na 2 mce. 1 1/4 ofo Damno; — ditto na 8 dni, pari. — Amsterdam na 70 dni, 101 3/4 do 102 sr. gr. za 1 f. szt. vlm. — Paryż na 2 mie: 80 3/4.

w Berlinie dnia 2 Sierpnia

Amsterdam na 2 mce. 143 tal. za 250 fl. hol. — Hamburg na 2 mce. 151 tal: za 300 Mrk. bco. — Londyn na 3 mce. za 6 tal. 26 1/4 sr. gr. za 1 funt szter. — Frankfort nad M. na 2 mce. za 103 3/8 tal. w 20 X. 150 fl. — Paryż na 2 mce. za 81 1/2 tal. za 300 frank. — Wiedeń na 2 mce. za 103 1/2 tal. w 20 X. za 150 fl. — Listy zastawne król. polskiego 81 za 100. — Listy zast. W. X. Pozn. 97 za 100.

— WARSZAWA. —

ROZKAZ DZIENNY.

Do Wojska Polskiego.

W Kwaterze głównej w Warszawie d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1827.

Za Najwyższym Rozkazem.

Przechodzi na Reformę.

w Piechocie

W Pułku 8 linjowym, Kapitan Antoni Żeromski, z przykommenderowaniem do Pułku 6 linjowego.

Otrzymują Dymissję.

W Pułku 3 linjowym, Podpułkownik Ludwik Oborski. — W Pułku 8 linjowym Podporucznik Jacenty

Rousseau. — Przykommenderowany do Pułku linjowego Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xięcia Michała Nro 1. Porucznik Jan Kleczyński.

Otrzymują urlopy.

w Korpusie Inwalidów i Weteranów.

Major Weteranów Bajer, przedłużenie urlopu na miesiąc 1. do Töplitz. — Podporucznik Weteranów Lipieński, na dni 8 do Krakowa.

Naczelny Wódz

(podpisano) KONSTANTY.

W. X. R.

Zgodno z oryginałem p. t. o. Szefa Sztabu głównego.
Pułkownik Żwan

Instrukcja Rady ogólnej lekarskiej królestwa Polsk.
(Dokończenie.)

O gangrenie śledziony przez zarażenie się z bydła na ludzi przeniesionej i objawiającej się przez czarną krostę (*carbunculus gangrenosus*) drogi, któremi się choroba udziela.

Choroba ta udziela się ludziom przez wkładanie gołej ręki w pysk bydła, przy podawaniu lekarstw lub otwierania karbunkulów w paszczy i innych miejscach znajdujących się; dobywanie gnoju stwardniałego z kieszki odchodowej, zbroczenia się krwią przy jej puszczeniu, lub otwieraniu ciała, zdejmowanie i wyprawianie skór z padłego bydła, lub przez pożywanie mięsa albo krwi z bydła w zapaleniu śledziony upadłych, lub dobytých, nareszcie przez branie między wargi lub zęby narzędzi do otwierania nabrzmiałości użytych.

Znaki choroby.

Skoro zaraza się przyjęła, powstają na obrażonych częściach ludzkiego ciała to jest: na rękach i ramionach które materją osiłeknęły, lub też kiedy używanie mięsa było przyczyną, na różnych innych miejscach, jako to: na piersiach, na szyi, nabrzmiałość, niezbyt wyniosła, ale bardzo bolesna w obwodzie sino czerwone, we środku pospolicie ciemno sine, czasami też jeden lub kilka czarno sinych pęcherzów.

Z tych wkrótce rozchodzi się zapalenie gangrenatozowe po całych członkach; przyłączają się do tego wielkie nudności z ciężkim oddechem, rżnięciem w żołądku, bólem około pępka i szczególnie ciągłym bólem głowy i nerek a czasem womitami i biegunką, chorzy cierpią mocną gorączkę, która z początku czasami zwalnia się, prędko jednak staje się ciągłą i przy słabym a nakoniec niknącym pulsie, przerywanych potach, oblakaniu i łkaniu w konwulsjach w przeciągu dwóch, a najwięcej trzech dni o śmierć przyprowadza. — W zmarłych na takową chorobę znajdują się ślady przeistoczeń podobne do tych, które są pospolite u bydła na zarazę śledziony upadłych, to jest czarność krwi, zapalenie wnętrzości brzusznych z podbiegnięciem krwią, a szczególnie zebranie materji limfatycznej w kształt galerety koło płuc i w przegrodach piersiowych.

Leczenie.

W tej chorobie bez względu na gwałtowność przypadłości osłabienia i gangreny, nie należy początkowo używać lekarstw rozpalających i wzmacniających, ale raczej według wielokrotnego doświadczenia przystawiać pijawki w obwodzie zagnienia, dawać środki przeciwzapalne, chłodzące, i kwaśne napoje, a nabrzmiałości kiedy powstały przez zarażenie się zewnętrzne, niejako zaszczepienie materji zaraźliwej śpiesznie nożem, rozpalonem żelazem, lub lekarstwami zniweczyć potrzeba.

W dalszym ciągu choroby po użyciu tych środków, zwyczajny sposób leczenia gangreny, jest pożytecznym. — Do użycia wewnętrznego służą kwasy mineralne, tudzież mieszanina z chiną, tynktury aromatycznej kwaśnej i kamfory, w przypadkach gwałtownych można jeszcze obmywać całe ciało chorych, zimną wodą z octem.

Uniknienie zaraży.

Ludzie chcąc uniknąć tej groźnej choroby!

1. Powinni się strzedz mięsa z bydła w ciągu zarażonej śledziony rżniętego, a tembardziej z upadłego.

2. Do otwierania paszczy, a szczególnie gdy w niej są krosty, powinni wdziawać rękawiczki, lub obwiązać ręce płótnem.

3. Chorych krów nie należy doić, ani mleka z nich, równie jak i masła używać.

4. Przy opatrywaniu chorych zwierząt, podawaniu im lekarstw, upuszczaniu krwi i t. p. — strzedz się należy zbroczenia rąk osobliwie gdy na tychże są rany lub świeże blizny, a gdy to mimowolnie nastąpiło, należy części zbroczone prędko obmyć wodą.

5. Skóry z upadłych, na których karbunkulów nie ma, ściagać po zupełnem ostygnięciu bydłęcia, i dopiero za poprzedniem trzech-dniowem wymoczeniem w wodzie wapiennej, oddawać do wyprawy.

6. Narzędzi przy opatrywaniu użytych niebrać w usta, i przed wyparzeniem nieużywać.

7. Do otwierania pęcherzów na języku, podnieść nieco głowę bydłęcia aby niewciągać zaraźliwych wyziewów.

8. Niechodzić bosymi nogami po gnoju z chorego i upadłego bydła.

Obiegunce krwawej czyli dysenterji u ludzi.

I. Sposób uchronienia się od choroby.

Teraz panująca biegunka jest skutkiem zbyt ciepłych upałów, a chłodnych wieczorów, tudzież zimnych nocy i poranków, ztąd wypływa:

1. Iż pod gołym niebem na trawie lub w stodółkach i t. p. bez okrycia sypiać, ani też w nocy, rankami lub wieczorami boso chodzić nie należy.

2. Potrzeba się wystrzegać niedojrzałych owoców, a nawet dojrzałych tylko w małej ilości używać.

3. Będąc rozgrzanym niepić nagle zimnej wody, najmniej zaś z kałuż lub sadzawek, a szczególnie z tych, w których len lub konopie moczone bywają.

4. Nieużywać mięsa z bydła w chorobach dobitego lub upadłego.

5. Unikać niewyrobitego młodego piwa.

II. Sposób zachowania się podczas zjawionej biegunki krwawej.

Człowiek ulegający częstemu, acz szczupłemu odchodowi ekskrementów zmieszanych mniej lub więcej z krwią lub flegmą, kiedy przytém towarzyszy mocne wydymanie w stołcu, ból brzucha i gorączka, ma się zachować jak następuje:

1. Niechaj używa pokarmów kleistych jakimi są kleiki, z kaszy jęczmiennej i owsianej.

2. A za napój tych samych kleików bardziej rozcieńczonych, lub wody z nasienia lnianego jak następuje sporządzony:

Wziąć dobrą garść nasienia lnianego i wsypać w garnek garcowy wrzącą wodą napelnioną, zamieszać dobrze i gotować przez pół godziny, następnie po zakłóceniu napoju precedzić go przez chustkę, i takowy klejek ile potrzeba podawać za napój.

3. Starać się należy o przywrócenie wyżsiewu skór nego, czyli transpiracji, a tym końcem pić po kilka razy przez dzień po filiżance herbaty z kwiatu bzuowego, samej przez się, lub z przydatkiem, z rana i w wieczór po pół łyżki stołowej powideł bzuowych.

4. W tym zaś razie, kiedy wypróżnienia stołcowe, poprzedzają mocne bóle w brzuchu lub wydymaniu się, dawać parę razy przez dzień lewatywy, każdą najmniej z filiżanki płynu złożoną, dla dłuższego utrzymywania takowej, a mianowicie z krochmalu jak do chust na galaretę rozgotowanego, i do letności przestudzonego, lub z nasienia lnianego. — Enema z nasienia lnianego robi się: wziawszy jedną do dwóch łyżek stołowych dopiero wspomnianego nasienia tłuczonego, i zagotowawszy takowe kilka razy w półkwarty wody, a następnie do użycia przez sito precedzwszy.

5. Można też z dobrym skutkiem używać zamiast wody czystej do powyższych lewatyw odwaru z główek makowych, tym końcem wzięść 6 do 8 suszonych i pokrajanych główek makowych, i gotować w półtory kwarty wody, dopóki się półkwarty téjże niewygotuje, i następnie do użycia z nasieniem lnianem lub krochmalem zmieszać.

6. Skoro przy powyższym sposobie postępowania zmniejszą się bólesci w brzuchu, podawać następujące lekarstwo; korzenia kurzego ziela (*Radix Tormentillae*) pokrajanego lut jeden, gotować przez dobry kwadrans w półkwarty wody, i następnie precedzić i używać co dwie godziny po małym kubku od filiżanki, dzieciom starszym dawać po łyżce stołowej, a od 2 do 3 lat po pół łyżki, do picia zaś za każdym zażyciem służyć klejek z kaszy jęczmiennej lub owsianej.

III. Sposoby zachowania się po ustaniu biegunki krwawej dla uchronienia się od recydywy.

Ponieważ biegunka drugi raz powracająca się jest daleko trudniejszą do uleczenia i nierównie niebezpieczniejszą, przeto chorzy przychodzący do zdrowia, winni jako najściślej zachować przepisy w oddziale I. podane, niemniej mają się usilnie wystrzegać używania grubych pokarmów jako to: kartofli, grochu, słoniny i w ogólności nawet dozwolonych w oddziale pierwszym pokarmów tylko z umiarkowaniem używać powinni.

IV. Przestrogi dla ludzi chodzących około chorych na biegunkę i usługujących tymże.

Wielokrotne doświadczenia nauczyły, że ludzie mający staranie około osób cierpiących na biegunkę krwawą, przez nieostrożność takowej chorobie nareszcie i sami ulegają; chcąc zatem uniknąć ztego:

1. Mają się wystrzegać ile być może ciągłego przy chorych prześiadywania, zwłaszcza gdzie nie ma świeżego powietrza, a które potrzeba się starać

czyścić tak jednak iżby chorzy od zaziębienia zabezpieczeni byli.

2. Niemają używać rzeczy potrzebowanych przez chorych w ciągu trwającej biegunki, jako to: bielizny, pościeli, odzieży, starając się oraz o poprzednie należyte oczyszczenie wszelkich innych sprzętów i naczyń.

3. Nadewszystko wystrzegać się mają siadania na stołcach itp. na których chorzy potrzebę naturalną odbywali, i owszem miejsca takowe należy ziemią przysypywać, a zwyczajne drewniane siedzenia w kloakach wrzącym ługiem dobrze oczyścić potrzeba.

4. Tak w ciągu trwającej biegunki jak i po jej uśmierzeniu serggi a przynajmniej kanki (koniec serggi) które chorym służyły, dla cierpiących na inne choroby używane być niepowinny.

Referował radca referent lekarski przy kommissji rządowej spraw wewnętrznych i policji doktor medycyny i chirurgji (podpisano) Rudnicki.

Prezylujący w radzie ogólnej lekarskiej doktor medycyny (podpisano). Stummer. (podpisano). Dr. Roliński R. R. O. lekarskiej (podpisano). Dr. Wojde R. R. O. lekarskiej (podpisano). Dr. Fijałkowski R. R. O. lekarskiej. Za zgodność (podpisano). Michałowski. — Za zgodność wypisu z kopji świadczą (podpisano). Dr. Krysiński fizyk miasta stołecznego Warszawy.

W dniach 24 i 25 z. m. odbył się popis publiczny uczniów szkoły wydziałowej XX. Reformatów w Żurominie, w obec miejscowych urzędników i licznie zebranych obywateli. Uczniowie moralnością i pilnością celujący odebrali nagrody w książkach, jako to: Z klasy I. Kukliński Józef, Mierzyński Ludwik, Chraszewski Felix, Dobrzyński Antoni, Drews Franciszek, Dąbrowski Jan, Korzeniowski Fabian, Surdykowski Wojciech, Zglenicki Franciszek, Wrzećcionkowski Jan, Wieczorkowski Jakób. — Z klasy II. Waśniewski Hipolit, Hallatz August, Benth Wojciech, Czapski Piotr, Grzymkowski Jan, Krzywkowski Jakób, Müller Karol, Palmart Alexander, Ramlan Józef, Uliński Jan, Wyżlic Szymon. — Z klasy III. Bielski Adam, Radomski Jan, Zmijewski Felix, Bartkowski Ignacy, Lindych Franciszek, Pasiński Jan, Waśniewski Kazimierz, Załęski Ludwik. — Z klasy IV. Gutkowski Ignacy, Morawski Maciej, Rakowski Paweł, Chmieliński Tomasz, Lewandowski Jakób, Sierakowski Jan, Sniczyński Józef, Wyżlic Jan, Zawadzki Jan, Ziarkowski Leon. — Otrzymali pochwały z klasy I. Beuth Antoni, Liszewski Jan, Plejewski Franciszek, Zaczkowski Jan. — Z klasy II. Gutkowski Józef, Raczyński Józef, Orbaczewski Walenty. — Z klasy III. Grabowski Leopold, z laurem, Koniecz Antoni.

Dnia 8 z. m. w Tarnowie w Galicji odbyło się uroczyste wprowadzenie JW. JX. Grzegorza Ziegleira, na Biskupstwo Tarnowskie. Obrządu wzniesienia kapituły dopełnił JW. JX. Hr. Ankiewicz Prymas Galicji, przyczém znajdowali się Xże Długosz Łobkowiez Gubernator, tudzież Xiążęta Henryk Lubomirski i Eustachy Sanguszko, oraz wielu znakomych obywateli.

W tych dniach wyszedł z druku N. 7 Dziennika podróży, czyli Numer 1 kwartału trzeciego; znajdują się w nim następujące przedmioty: I. Wiadomość o Druzach, na górze Libanu mieszkających, z pism P. Venture. — II. Listy o Szwajcarji P. Raoul Rochette. — III. Wiadomość o cyganach, z dzieła P. Bendant pod tytułem *Voyage en Hongrie etc.* — IV. Krótkie opisanie Wiednia. — V. Podróż Mikołaja Murawjewa, Cesarsko-rossyjskiego posła, przez kraje Turkomanów do Chiwa, w latach 1819, i 1820 — VI. Wiadomość o wyspie Kuba z dzieła P. Humbold, pod tytułem *Essai po-*

litique sur l'isle de Cuba. — VII. Rozmaitości. Powrót doktora Blume z wyspy Jawy. — Wiadomość o nowej ziemi i przyległych jej wyspach. — Odjazd doktora Lyall do Madagaskaru. — Nowe dzieła.

Dziennik podróży wychodzi raz na miesiąc w objętości 7 arkuszy; trzy numera składają tom jeden do którego dołączona będzie jedna lub więcej rycin. Prenumerować można w Warszawie za Zł. 9 na kwartał w księgarniach Glucksberga, Brzeziny, Węckiego i Szteblera, oraz w handlach Kuhnig, Ciechanowskiego Kelichen i Lechowskiego. Na prowincji za Zł. 12 na wszystkich pocztamtach królestwa polskiego.

Główny kantor dziennika podróży przeniesiony jest teraz do W. Kuhnig przy ul. Sen. N. 473 w domu Petyskusa. Redakcja przeto uprasza wszystkich prenumeratorów, którzy dotąd wprost do Redakcji składali prenumeratę, i od niej odbierali egzemplarze, iżby nadal prenumerowali w składzie wyżej wymienionym, gdzie również przyjmują się pisma do Redakcji nadsyłane.

Poprzednie dwa tomy D. Podróży znajdują się do nabycia po Zł. 9 za każdy w wymienionych kantorach, oraz po Zł. 12 na pocztamtach za zamówieniem.

A N G L I A.

z Londynu dnia 26 Lipca.

Mówią że Xiążę Wellington, jakkolwiek nie jest ministrem, obejmie znówu naczelne dowództwo wojska.

— Wyniesienie dwóch tak znakomych dyplomatyków i wodzów jakimi są Lord Bentinck i Pan Maleoln na pierwszych urzędników wschodnio-indyjskich posiadłości rokuje świętą epokę pomysłności dla tej ważnej części Państwa angielskiego.

— Gazety dublińskie umieściły odpowiedzi Xięcia Wellingtona, Hr. Eldon, P. P. Peeli i Dawson na adres tamtejszej giełdy kupieckiej przesłany im z powodu wystąpienia z ministerjum. Hr. Eldon zaręcza w swojej odpowiedzi, że dopóki iskra życia w nim pozostanie, dopóty gorliwy będzie o utrzymanie konstytucji politycznej i religijnej swego kraju. Xiążę Wellington wyraził się w swojej odpowiedzi między innemi w sposób następujący: »Z wiadomych pobudek postanowiłem nie mieć udziału w gabinecie Króla J.; niewzbraniałem się jednak nigdy i nie będę się nigdy wzbraniał, pomagać ministrom, jeżeli administracja ich zdawać mi się będzie zgodną z honorem, spokojnością i dobrem kraju.»

— Prawa zbożowe dały powód do ogłoszenia rozmaitych karykatur; jedna z nich wyobraża zgłodniałego wieśniaka koszącego brzytwą cienkie kłosa, na stole leży rozprawa o potrzebie praw zbożowych, a w kieszeni wieśniaka widać mowę Pana Lethbridge przeciw bilowi zbożowemu. (G.H.)

F R A N C J A

z Paryża dnia 23 Lipca.

Flota francuzka na Archypelagu, zostająca pod dowództwem Kontradmirała Rygny, składa się z 7 okrętów linjowych, 4 fregat o 60 działach, 6 korwet o 44 działach i kilku innych mniejszych statków. Stacja algierska składa się z 3 okrętów linjowych, 4 fregat, kilku korwet i brygów.

— Towarzystwo przyjaciół Greków posłało znowu do Grecji 40,000 fr; z tych połowa wpłynęła ze składek Niemców i Szwajcarów. Teraźniejsze położenie Grecji obudziło znowu gorliwość Francuzów o ich sprawę.

—W fabryce żelaza lanego w Charenton ulano maszt żelazny ważący 6,000 funt, ma on być użyty dożo-
krętu parowego, w którym para zastępuje siłę 170
konii.

—W Havre spodziewają się przybycia 6 dzikich z
pokolenia Ozagów; sprowadza ich do Francji missjo-
narz amerykański P. Anduze. (G.F.)

HISZPANJA.

z Madrytu dnia 10 Lipca.

Fundusz na uzbrojenie ochotników królewskich
uzbierany ze składek prywatnych, a mianowicie
korporacji duchownych i świeckich, w przeciągu o-
statnich trzech lat zapłacony, wynosi 31,535,000 fr.

— Pewien Anglik daje takie zdanie o Madryckiej
wystawie publicznej wyrobów przemysłu: »Wszy-
stko należy tu do stronnictw, nawet wystawa wy-
robów przemysłowych. Przychylni terażniejszemu
rządowi, chcieliby przez tę wystawę okazać postęp
hiszpańskiego przemysłu, ale usunawszy nabok
wszelką stronność, przyznać trzeba, że wyroby te
mogły być zadziwić w wieku XVI; lecz dzisiaj na-
leżą do rzędu najlichszych robót. Pomimo tego
chętnie się niemi stronnictwa do tego stopnia, iż o
przemysle angielskim i francuskim mówią z pogardą.
— Donoszą z Lizbony pod dniem 4 Lipca o ukno-
wanym przez kilku Hiszpanów spisku przeciw tera-
żniejszemu rządowi; wkradli się oni do Portugalji
pod pozorem, że w ojczyźnie swojej są prześladowani.
(G.B.)

NIDERLANDY.

z Bruxelli dnia 26 Lipca.

Król niderlandzki kazał sobie złożyć rapport o
instytucie jakążących się, założonym w nowym Yorku.

—Powstańcy na wyspie Jawa niepokoiłi znowu w marcu
osady niderlandzkie, unikają oni bitwy i starają się
tylko przejmować żywność. Z raportów urzędowych
dowiadujemy się, że dnia 23 Lutego 3,000 powstań-
ców zupełnie rozproszono.

—Konkordat nowy ze stolicą apostolską podpisany
został w Rzymie dnia 18. z. m.

—Król J. wykupił margrabiego Chabannes z więzie-
nia, w którym osadzony był za długi.

— Magistrat bruxelski postanowił aby na każdym
okręcie rządowym znajdował się jeden exemplarz
dzieła Pana Beck o sposobach ratowania pozornie
utonionych. (G. Br.)

WIADOMOŚCI NAUKOWE.

Posiedzenie cesarskiego uniwersytetu moskiewskiego.

Dnia 27 Czerwca jako w rocznicę zwycięstwa
Piotra W. pod Pułtawą, odbył uniwersytet mos-
kiewski uroczyste posiedzenie. Rozpoczęte zostało
nadaniem patentu na członka honorowego uniwer-
sytetu, Jenerałowi Gubernatorowi Xięciu Galicy-
nowi. Następnie mieli mowy; 1. Radca nadworny
i kawaler Alfonski: *De localibus morborum cau-
sis, quae sic dictam constitutionem climaticam spec-
tant, et de diverso morborum caractere exinde oriun-
do.* 2. Radca kolegjalny i kawaler J waszkowski:
*O odznaczających własnościach, przez które sta-
rożytni klassycy greccy zostali na zawsze wzor-
em smaku i pięknych umiejętności, nie tylko w epo-
ce politycznego istnienia Grecji, ale po jej upadku.*
3. Radca stanu i kawaler Merslaków czytał poc-

mat pod tytułem *Pułtawa*. 4. Radca nadworny i
kawaler Szczepkin odeczytał krótki rys history-
czny uniwersytetu moskiewskiego od 3 Lipca 1826
do 27 Czerwca 1827., poczem rozdano dyplomata,
świadectwa i medale, tak złote jak srebrne.

Po odbytych egzaminie mianowano 4 doktorów me-
dycyny, 5. Akuszerów, 49. Chirurgów, le-
karza, 21 prowizorów, 3 subjektów, 4 wacy nato-
rów, 9 magistrów, 30 kandydatów i 99 rzeczywi-
stych studentów. Uczęszczało na uniwersytet 35 cy-
rulików, 33 kandydatów, 636 studentów i 136 stu-
denci, a we wszystkich instytutach należących do
zwierzchnictwa uniwersytetu moskiewskiego, który
obejmuje 4 gubernje, znajdowało się 11453 uczniów.
Uniwersytet zadał następujące pytanie do nagrody
wynoszącej 250 rubli: *Jaki wpływ miało prawo rzymskie
na stanowione prawa ludów europejskich i jakie
z tego wyniknęły skutki na sądownictwo cywilne.*

Demidowska szkoła wyższa w Jarosławiu.

W szkole tej odbyło się uroczyste posiedzenie d.
29 kwietnia. Po odbytych nabożeństwie odegrano w
sali szkolnej w obec świetnego zgromadzenia stó-
sowną symfonię, następnie professor prawa natury
i narodów Semenovski miał mowę w języku ros-
syjskim, o pierwszym zawiązku społeczeństwa cywilnego,
po ukończeniu której odśpiewano stosowną kantatę.
Nauczyciel Nemanin powiedział mowę w języku fran-
cuskim, a uczeń Palmin deklamował poemat ros-
syjskie pod tytułem: *Prawdziwe szczęście*; Mirosła-
wów miał mowę w łacińskim, Rudaków w nie-
mieckim, a Gliński w francuskim języku, poczem
znowu się muzyka odezwała. Arcybiskup i zastę-
pca dyrektora szkoły, radca stanu i kawaler Wiliń-
ski rozdali uczniom medale i szpady honorowe,
a uczeń Demjanów wynurzył przy końcu uczu-
cia wdzięczności w mowie rosyjskiej. Muzyka uczta
zakończyła ten dzień uroczysty.

Posiedzenie wydziału filozoficznego w mieście Abo.

Wydział ten obchodził d. 9 Lipca 52 letnią roczni-
cę posiadania przywileju udzielania stopni akademi-
ckich i rozdał w tym dniu wieniec wawrzynowy 55
kandydatom filozofji. Magister Fattenborg za-
gaił uroczystość mową: *Commentatio de Mythis He-
braeorum, atque vera illas explicandi ratione.* Po-
czem Vice-bibliotekarz magister Tengstroem za-
dał pytanie *An Europaeorum literae artesque libera-
les, et Hindorum literatura, cui permulti doctissimi
homines, novissimis his temporibus maximum tribu-
erunt pretium, majora quaedam et singularia re ipsa
ceperint merimenta?* Kandydat Nervaander odpo-
wiedział na to pytanie twierdząc, że nauki europejskie
na badaniu nauk indyjskich istotnie zyskały.
Rektor Gadolin odeczytał w imieniu J. C. M. Na-
stępny tronu W. Xięcia Alexandra Mikołaje-
wicz jako kanclerza uniwersytetu, wydane zezwo-
lenie do udzielania promocji 55 kandydatom na do-
ktorów filozofji i magistrów sztuk wyzwolonych.

Ceremonja uwieńczenia odbyła się najprzód z ma-
gistrami jubileuszowymi, których od czasu promocji
w roku 1775 dostąpionej, jeszcze czterech przy ży-
ciu zostaje; jednym z tych jest były Zastępca kan-
clerza uniwersytetu zasłużony w Finlandji Patriar-
cha, Arcybiskup fiński Jakób Tengstroem.
Zwyczajem przodków, uwieńczeni zostali starcy wa-
wrynam odmłodzonymi przy dźwięku muzyki i
dział odgłosie; po nich uwieńczono innych magi-
strów. Rozdawano następnie poezję okolicznościową,
napisaną przez magistra Siostrom pod tytułem
Tajemnica serca. Dotychczasowy rektor uniwersyte-
tu złożył swój urząd następcy swemu, dnia 12 lip-
ca, przy czem ostatni miał mowę *De antiquissimis he-
braici Sacri codicis authentia.* W ciągu ostatniego re-
ktoratu, wpisanym była do uniwersytetu 143 uczniów,
a z tych 104 otrzymało świadectwa. (D.P.)

Widowiska w Stolicy.

Menażerja zwierząt i gadów Pana Dinter, na placu za ogrodem
Krasinskiich.

Gabinet figur woskowych, w sali Towarzystwa dobroczynności